ІМУНОГІСТОХІМІЧНІ ЗМІНИ У РЕГІОНАРНИХ ЛІМФОВУЗЛАХ ПРИ ВТОРИННО ХРОНІЧНОМУ ЗАПАЛЕННІ

Кучерявченко М.О.

Харківський національний медичний університет

Метою нашого дослідження було з'ясування закономірностей та особливостей імуногістохімічних змін у регіонарних лімфовузлах при вторинно хронічному запаленні.

Дослідження виконано на 68 щурах-самцях лінії Wistar масою 180 – 200 г. Вторинно хронічне запалення відтворювали підшкірним уведенням у ділянку стегна 5 мг λ-карагінену в 1 мл ізотонічного розчину хлориду натрію. Дослідження проводили в докладній динаміці запалення починаючи з 6-ї години і до 28-ї доби. Імуногістохімічне дослідження проводили на парафінових зрізах товщиною 5–6 мкм прямим методом Кунса за методикою Brosman. Імунні клітини й імуноглобуліни диференціювали за допомогою щурячих моноклональних антитіл, мічених ФІТЦ, до антигенів CD3 (загальні Т-лімфоцити), CD4 (Т-лімфоцити-хелпери), CD8 (Т-лімфоцити – цитотоксичні супресори), CD45RA (В-лімфоцити), ED1 (макрофаги), а також до IgG та IgE.

Встановлено, що при вторинно хронічному запаленні в регіонарних лімфовузлах спостерігається фазність змін з боку клонального складу імунних клітин. При цьому зміни стосуються обох ланок імунної відповіді – клітинної у вигляді зниження Т-хелперної активності й підвищення Т-супресорної, гуморальної – у вигляді як підвищення кількості В-лімфоцитів, так і посилення продукції IgG й IgE на тлі посиленої макрофагальної реакції.

Іншими словами, виявляються фазні зміни у клітинності лімфовузлів, які, очевидно, взаємозалежні з фазністю клітинних реакцій у вогнищі й периферичній крові, що, як відомо, є характерним для хронічного запалення і зумовлює загострення й ремісії.